

17. Staffan var en stalledräng.



Staffan var en stalledräng, en stal-ledräng, en
stalledräng, han vattnar sina fålar fem, i ra', i ra', i
ral-la ra-rara. Gossar låt oss lus-tiga vara,
jul en gång om å-ret ba-ra. Tri ralla ra-ro!

Staffan var en stalledräng, en stalledräng, en stalledräng,
han vattnar sina fålar fem, i ra', i ra', i ralla rarara.
Gossar låt oss lustiga vara,
jul en gång om året bara.
Tri ralla raro!

De voro två, de vita, de vita, de vita.
De voro så jämlika, i trav, i trav, i tralla rarara.
Gossar låt oss etc.

De voro två, de röda, de röda, de röda,
som själv skull' skaffa föda; i trav, i trav, i tralla rarara.
Gossar låt oss etc.

Den femte han var apelgrå, var apelgrå, var apelgrå.
Den rider Staffan själv uppå; i trav etc.

Ack kära mor vid lullan, vid lullan, vid lullan,
låt oss få smaka julbullen din.

Ack kära mor I raska, I raska, I raska,
låt oss få en tår ur flaskan din.

Ack kära mor i spisen, i spisen, i spisen,
låt oss få smaka julgrisen din.

Ack kära mor i huset, i huset, i huset,
låt oss få se julljuset ditt.